

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ОКРУЖНИ СУД У ДОБОЈУ
Број: 84 0 К 079099 25 Кж 3
Добој, 11.12.2025. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ !

Окружни суд у Добоју у вијећу састављеном од судија Славице Бамбуловић, као предсједника вијећа, Маријане Лазић Миладиновић и Снежане Бањац Лопандић, као чланова вијећа, уз учешће вишег стручног сарадника Ведрана Кнежевића, као записничара, у кривичном предмету против оптуженог И.Т., због кривичног дјела изнуда из члана 232. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске, поводом жалбе окружног јавног тужиоца у Добоју против пресуде Основног суда у Дервенти број 84 0 К 079099 25 К од 04.11.2025. године, на сједници одржаној дана 11.12.2025. године донио је слиједећу

ПРЕСУДУ

Жалба окружног јавног тужиоца у Добоју се уважава, пресуда Основног суда у Дервенти број 84 0 К 079099 25 К од 04.11.2025. године се преиначава у погледу одлуке о кривичној санкцији тако што се оптуженом И.Т., због кривичног дјела изнуда из члана 232. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске, за које је том пресудом оглашен кривим, на основу истог законског прописа и уз примјену одредаба члана 46. став 2. и 52. став 1. Кривичног законика Републике Српске, изриче казна затвора у трајању од 2 (двије) године и 6 (шест) мјесеци.

У преосталом дијелу првостепена пресуда остаје неизмјењена.

Образложење

Пресудом Основног суда у Дервенти број 84 0 К 079099 25 К од 04.11.2025. године оптужени је оглашен кривим што је, у вријеме, мјесту и на начин описан у изреци те пресуде, учинио кривично дјело изнуда из члана 232. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) за које му је, уз примјену одредаба чланова 41., 42., 43., 46., 52., 53. и 54. истог Законика, изречена казна затвора у трајању од 1 (једне) године. Истом пресудом оштећени је са имовинскоправним захтјевом упућен на парнични поступак, док је од оптуженог одузета имовинска корист прибављена кривичним дјелом у износу од 10.000 КМ, те је исти обавезан да плати трошкове кривичног поступка у укупном износу 1.789,30 КМ у року од 30 дана од дана правоснажности пресуде.

Против те пресуде окружни јавни тужилац у Добоју (у даљем тексту: тужилац) је благовремено изјавио жалбу због одлуке о кривичној санкцији, са приједлогом да се жалба уважи и побијана пресуда преиначи у погледу висине казне, на начин да се оптуженом изрекне казна затвора у дужем трајању.

Одговор на жалбу није достављен.

Након што је испитао првостепену пресуду у смислу члана 320. Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21 - у даљем тексту: ЗКП РС), овај суд је одлучио као у изреци из слиједећих разлога:

Испитујући првостепену пресуду у дијелу у којем се жалбом тужиоца побија одлука о кривичној санкцији, овај суд је нашао да је првостепени суд изрекао оптуженом казну затвора у трајању од једне године, јер је као олакшавајуће околности цијенио да је оптужени породичан човјек, лошег здравственог стања, његово признање извршења кривичног дјела, те да раније није осуђиван, док отежавајућих околности на страни оптуженог није нашао. Тако је првостепени суд оцјеном наведених олакшавајућих околности нашао да ће се у конкретном случају изрицањем казне затвора у висини испод законом прописаног минимума за ово кривично дјело, у трајању од једне године, постићи сврха кажњавања у свим њеним компонентама.

Жалба тужиоца са правом указује да првостепени суд приликом одлучивања о кривичној санкцији према оптуженом исту није правилно одмјерио, односно да је прецијенио значај олакшавајућих околности, док су отежавајуће околности у потпуности занемарене. У том смислу, оправдано жалба сугерише да је првостепени суд пропустио да као отежавајућу околност цијени начин извршења кривичног дјела, односно степен упорности и истрајности које је оптужени показао у његовом извршавању. Наиме, оптужени је радње извршења предузимао континуирано, током дужег временског периода, у трајању дужем од три године, при чему је дјело остварено кроз велики број међусобно повезаних и понављаних радњи. У вези с тим, првостепени суд је такође пропустио да адекватно цијени и висину прибављене имовинске користи. Наиме, та имовинска корист, вишеструко (чак и до четири пута) премашује износ који је потребан за постојање квалификованог облика кривичног дјела за које је оптужени оглашен кривим. Таква чињеница додатно указује на висок интензитет противправног понашања оптуженог, као и на повећани степен друштвене опасности учиниоца.

Полазећи од наведеног, очигледно је да се утврђеним олакшавајућим околностима не може придати онакав значај како то чини побијана пресуда. Стога се, по оцјени овог суда, и поред чињенице да је оптужени неосуђиван и да је признањем кривичног дјела допринио бржем и економичнијем окончању поступка, казном затвора коју је изрекао првостепени суд, а која је испод законом прописаног минимума за ово кривично дјело, и не може постићи сврха кажњавања у свим њеним компонентама. Таква казна, према оцјени овог суда, не одражава стварни степен кривичне одговорности оптуженог, нити изражава адекватан однос према тежини дјела, начину извршења и посљедицама које су наступиле. Имајући у виду све наведено, те уважавајући законски оквир према којем је за предметно кривично дјело прописана казна затвора у трајању од двије до десет година, овај суд је, цијенећи укупност олакшавајућих и отежавајућих околности утврђених током поступка, примјеном одредбе члана 46. став 2. и члана 52. став 1. КЗ РС, оптуженом изрекао казну затвора у трајању од 2 (двје) године и 6 (шест) мјесеци. Овај суд оцјењује да се само са таквом казном може постићи сврха кажњавања прописана чланом 43. КЗ РС, и то не само у смислу утицаја на оптуженог да убудуће не чини кривична дјела, већ и у смислу генералне превенције, кроз неопходан васпитни утицај и одвраћајући ефекат према другим лицима, како би се спријечило и дестимулисало вршење оваквих или сличних кривичних дјела.

То су разлози због којих је овај суд, на основу члана 328. став 1. ЗКП РС, уважио жалбу тужиоца и преиначио побијану пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији, док је у преосталом дијелу пресуда остала неизмијењена.

Записничар
Ведран Кнежевић

Предсједник вијећа
Славица Бамбуловић

Тачност отправка овјерава
Шеф судске писарнице
Драгана Дамјанић Јевтић